

DECYZJA RADY

z dnia 26 kwietnia 2012 r.

w sprawie zmiany Statutu Komitetu Ekonomiczno-Finansowego

(2012/245/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
w szczególności jego art. 242,

uwzględniając opinię Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 114 ust. 2 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską Komitet Ekonomiczno-Finansowy (zwany dalej „Komitetem”) został utworzony dnia 1 stycznia 1999 r.
- (2) Dnia 21 grudnia 1998 r. Rada przyjęła decyzję 98/743/WE w sprawie szczegółowych przepisów dotyczących składu Komitetu Ekonomiczno-Finansowego ⁽¹⁾.
- (3) Dnia 31 grudnia 1998 r. Rada przyjęła decyzję 1999/8/WE w sprawie przyjęcia Statutu Komitetu Ekonomiczno-Finansowego ⁽²⁾; Statut ten został zmieniony decyzją Rady 2003/476/WE z dnia 18 czerwca 2003 r. ⁽³⁾, aby zapewnić dalsze skuteczne funkcjonowanie Komitetu po przystąpieniu dziesięciu państw członkowskich dnia 1 maja 2004 r.
- (4) Szefowie państw lub rządów państw członkowskich, których walutą jest euro, oświadczyli dnia 26 października 2011 r., że organ przygotowawczy, o którym mowa w art. 1 Protokołu (nr 14) w sprawie Eurogrupy, składający się z przedstawicieli ministrów do spraw finansów państw członkowskich, których walutą jest euro, oraz Komisji („Grupa Robocza Eurogrupy”) będzie miała pełnoetatowego przewodniczącego. W związku z tym osoba mianowana na to stanowisko przestanie być urzędnikiem administracji krajowej i zostanie zatrudniona przez instytucje UE.
- (5) Tego samego dnia szefowie państw lub rządów państw członkowskich, których walutą jest euro, oświadczyli, że istniejące struktury administracyjne zapewniające pomoc Radzie i Komitetowi, mianowicie Sekretariat Generalny Rady i Sekretariat Komitetu Ekonomiczno-Finansowego, będą udzielać odpowiedniego wsparcia przewodniczącemu szczytu państw strefy euro i przewodniczącemu Eurogrupy, pod kierunkiem przewodniczącego Komitetu/Grupy Roboczej Eurogrupy.
- (6) Komitet powinien być w stanie wybrać swojego przewodniczącego spośród najlepiej wykwalifikowanych kandydatów, do których należy także przewodniczący Grupy Roboczej Eurogrupy.
- (7) Statut Komitetu powinien zatem zostać zmieniony,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Statut Komitetu Ekonomiczno-Finansowego, ustanowiony w załączniku do decyzji 1999/8/WE, zmieniony decyzją 2003/476/WE, zastępuje się tekstem określonym w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 26 kwietnia 2012 r.

W imieniu Rady
M. BØDSKOV
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.1998, s. 109.

⁽²⁾ Dz.U. L 5 z 9.1.1999, s. 71.

⁽³⁾ Dz.U. L 158 z 27.6.2003, s. 58.

ZAŁĄCZNIK

„STATUT KOMITETU EKONOMICZNO-FINANSOWEGO

Artykuł 1

Komitet Ekonomiczno-Finansowy («Komitet») wykonuje zadania opisane w art. 134 ust. 2 i 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Artykuł 2

Komitet może między innymi:

- być konsultowany w toku procedury prowadzącej do podjęcia decyzji odnoszących się do mechanizmu kursowego trzeciego etapu unii gospodarczej i walutowej,
- bez uszczerbku dla postanowień art. 240 Traktatu, przygotowywać na użytek Rady przeglądy ewolucji kursu walutowego euro,
- tworzyć ramy, w których może być przygotowywany i kontynuowany dialog między Radą i Europejskim Bankiem Centralnym (EBC) na poziomie urzędników wyższego szczebla z ministerstw, krajowych banków centralnych, Komisji oraz EBC.

Artykuł 3

Członkowie Komitetu oraz zastępcy członków kierują się, w wykonywaniu swoich funkcji, ogólnym interesem Unii.

Artykuł 4

Komitet zbiera się pod przewodnictwem przewodniczącego w dwóch konfiguracjach: z udziałem członków z administracji, krajowych banków centralnych, Komisji oraz EBC albo z udziałem członków z administracji, Komisji oraz EBC. Komitet w swoim pełnym składzie regularnie dokonuje przeglądu wykazu zagadnień, w przypadku omawiania których oczekuje się udziału w posiedzeniach członków z krajowych banków centralnych.

Artykuł 5

Opinie, sprawozdania i komunikaty przyjmuje się większością głosów członków, jeżeli wymagane jest głosowanie. Każdy członek Komitetu ma jeden głos. Kiedy jednak wydawana jest porada lub opinia w kwestiach, w odniesieniu do których Rada może następnie podjąć decyzję, członkowie z banków centralnych – o ile są obecni – i Komisji mogą w pełni uczestniczyć w dyskusjach, lecz nie biorą udziału w głosowaniu. Komitet informuje również o poglądach mniejszości lub głosach odrębnych wyrażonych w toku dyskusji.

Artykuł 6

Komitet wybiera, większością głosów swoich członków, przewodniczącego na dwuletnią kadencję, która jest odnawialna. Przewodniczącego wybiera się spośród grupy obejmującej

członków Komitetu będących urzędnikami wyższego szczebla w administracjach krajowych i przewodniczącego organu przygotowawczego, o którym mowa w art. 1 Protokołu (nr 14) w sprawie Eurogrupy, składającego się z przedstawicieli ministrów do spraw finansów państw członkowskich, których walutą jest euro, oraz Komisji («Grupa Robocza Eurogrupy»).

Jeżeli przewodniczący Komitetu jest członkiem tego Komitetu z administracji krajowej, deleguje on swoje prawo głosu na swojego zastępcę.

Artykuł 7

W przypadku gdy przewodniczący Komitetu nie może wypełniać swoich obowiązków, jest on zastępowany przez wiceprzewodniczącego Komitetu. Wiceprzewodniczącego wybiera się na dwuletnią kadencję, większością głosów członków Komitetu. Wiceprzewodniczącego wybiera się spośród grupy obejmującej członków Komitetu będących urzędnikami wyższego szczebla w administracjach krajowych i przewodniczącego Grupy Roboczej Eurogrupy, chyba że przewodniczący Grupy Roboczej Eurogrupy został wybrany przewodniczącym Komitetu.

Artykuł 8

Jeżeli przewodniczący Grupy Roboczej Eurogrupy nie jest przewodniczącym Komitetu, może on uczestniczyć w posiedzeniach Komitetu i brać udział w dyskusjach, o ile Komitet nie zadecyduje inaczej.

O ile Komitet nie zadecyduje inaczej, zastępcy członków mogą uczestniczyć w posiedzeniach Komitetu. Zastępcy członków nie biorą udziału w głosowaniu. O ile Komitet nie zadecyduje inaczej, zastępcy nie uczestniczą w dyskusjach.

Członek, który nie może uczestniczyć w posiedzeniu Komitetu, może przekazać swoje funkcje jednemu z zastępców lub innemu członkowi. Przewodniczący i sekretarz Komitetu powinni zostać o tym powiadomieni na piśmie przed posiedzeniem. W wyjątkowych okolicznościach przewodniczący może zgodzić się na inne ustalenia.

Artykuł 9

Komitet może zlecić zbadanie poszczególnych kwestii zastępcom członków, podkomitetom lub grupom roboczym. W takich przypadkach organowi przewodniczy członek lub zastępca członka Komitetu, wyznaczony przez Komitet. Członkowie Komitetu, zastępcy członków i podkomitety lub grupy robocze mogą powoływać do pomocy ekspertów.

Artykuł 10

Komitet jest zwoływany przez przewodniczącego z jego inicjatywy albo na wniosek Rady, Komisji lub co najmniej czterech członków Komitetu.

Artykuł 11

Komitet jest co do zasady reprezentowany przez przewodniczącego; w szczególności przewodniczący może zostać upoważniony przez Komitet do składania sprawozdań z dyskusji oraz wydawania ustnych komentarzy w sprawie opinii i komunikatów przygotowywanych przez Komitet. Przewodniczący jest odpowiedzialny za kontakty Komitetu z Parlamentem Europejskim.

Artykuł 12

Prace Komitetu są poufne. Tę samą regułę stosuje się do prac zastępców członków oraz podkomitetów lub grup roboczych.

Artykuł 13

Komitet jest wspomagany przez sekretariat, działający pod kierunkiem sekretarza. Sekretarz i pracownicy sekretariatu są zapewniani przez Komisję. Sekretarz jest wyznaczany przez Komisję po konsultacjach z Komitetem. Sekretarz oraz jego pracownicy, wykonując swoje obowiązki na rzecz Komitetu, działają na podstawie instrukcji Komitetu.

Wydatki Komitetu są uwzględniane w preliminarzu Komisji.

Artykuł 14

Komitet przyjmuje swój regulamin.”.
